

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 15. De confessione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

Januarius.

DIES XV.

De Confessione.

I.

UBinam misericordia, & indulgentia DEI clarius se prodit, quam in poenitentiae Sacramento? satis hic est, ad veniam obtinendam, corde contrito, & humiliato peccata sua confiteri. Innocentes evadimus, ut primum culpae reos nos agnoscimus; & à DEO absolvi meremur, ubi nos ipsos condemnamus. Quisnam de Crimine laesae Majestatis reus gratiam repudiaret, si ad eam impetrandam, crimen suum fateri sufficeret? accideretne cui piam difficile, morbum suum aperire medico, si nil aliud requireretur, quam eundem ei detegere, ut ei remedium afferretur? cur igitur nobis difficile accidit, animae nostrae vulnera Confessario explicare; eum tamen certò sciamus, nos, si ea, ut oportet, ipsi aperiamus, promptam, perfectamque medelam inventuros? perire sanè meremur, si remedium adeò tutum juxta, ac facile negligimus,

II. Is, qui sacerdoti peccata sua retegere erubescit. ordinem pervertit. Verecun-

cun-

Januarius. eundia præcedere peccatum debet; eo verò perpetrato, humilis, sinceræque ejusdem Confessio gloriam parit. At nos in peccato committendo audaces, & impudentes sumus: timidi verò, & verecundi, cùm id conscientia nostræ arbitro aperiendum, si difficile nobis accidit peccata: nostra confiteri, vincamus hanc difficultatem & verecundiam ad expiandam levitatem, & audaciam, quâ vinci nos passi sumus ad ea perpetranda: hæc enim, ubi victa est, remedium erit peccati, pœnitentiæ nostræ pars, & supplémentum directionis, quæ confessarius imbecillitati nostræ se accommodare obstrictus est. Superbia tua radix est verecundiæ tuæ, & forsitan etiam peccati. Potésne meliori modo vel reparare peccatum, vel eidem remediū afferre, quàm salutari demissæ sinceræque Confessionis Confessione? hoc est malum in radice sua invadere. Hæc est pœna peccati præteriti, & antidotum futuri.

III. Quam ob rem erubescis peccata tua detegere sacerdoti, qui erga te Christi partes obit? qui sæpenumero te non novit, qui ad inviolabile secretum obligatur, qui ea non excipit, nisi, ut ab ijs te absolvat & neutiquam propterea minoris te facit; sed potius eò majore amore, admiratione
&

& commiseratione tangitur hominis, quem **Januarius** videt maximis gratijs esse præventum, vehementi dolore tactum, & in quo manifestos effectus virtutis sanguinis Iesu Christi, & vim gratiæ agnoscit? Præterea, vel homo iste peccator est, vel sanctus: si peccator est, sicut tu, experientia propriarum fragilitatum eum compellit, ut tuas miseretur. Si vir sanctus est, spiritum Christi habet. Et spiritus Christi an non spiritus est misericordiæ & commiserationis erga peccatores? An is unquam aliquem eorum à se repulit? Denique necessarium est, ut peccata tua vel clam aperiatis sacerdoti, ut hac ratione veniam eorum impetres; vel, ut ea in conspectu totius Universi olim publicentur; indèque sententia damnationis æternæ contra te feratur. Utrum ex hisce duobus præferendum tibi videretur?

Si non peccares, necessarium non foret confiteri.

At quia peccare non cessas, nec confiteri cessa. Ac proin statne, peccandi facilitatem & peccandi audaciam, quâ hætenus laborasti reparare invicto animi robore, quo verecundiam, quam deinceps in scelerum tuorum confessione experieris, generose subigas.

Dixi

Januarius. Dixi : confitebor adversum me inju-
 stitiam meam Domino ; & tu remisisti im-
 pietatem peccati mei. *Psal. 31. v. 5.*
 Malè proni in vulnera, pejus ad reme-
 dia verecundi. *Bern.*

 DIES XVI.

De Relapsu in peccatum.

I.

FRæquentes tui relapsus pœnitentiã
 tuam suspectam reddunt. Confessio-
 num tuarum valorem magni facis ; & si
 cadis, ais : saltem per pœnitentiã à pec-
 cato resurgo. Verùm de Confessionum
 tuarum bonitate dubitatur ; quòd, etiam-
 si resurgas, mox recidis. Utrum verò
 meliori nititur fundamento, dubium hoc,
 an imaginaria tua securitas ? Voluntas li-
 cèt mutabilis sit, non illico ab uno ad al-
 terum extremum transit, à summo pecca-
 ti odio, quod in vera pœnitentiã inveniri
 debet, ad summum peccati amorem, qua-
 lis in peccato lethifero, quod Creaturam
 Deo præhabet, semper invenitur. Ani-
 mus à magno odio tam subitò non desistit ;
 nunquam feriò ab inimico abalienatur ;
 cum quo tam citò & facilè redimus in gra-
 tiam